

Danskur D.M.S.-skrivari í Føroyum

Føroyar hava í hesum døgum vitjan av D.M.S.-skrivara Bering Petersen úr Danmark, og vit hava leitað hann upp fyrri at fáa eina samrøðu við hann, og okkara fyrsti spurningur til hansara vit sjálvandi verða: Hvat er D.M.S.?

Og svarið er: D.M.S. stár for Det Danske Missionsselskab, D.M.S. var det første missions-selskab i Danmark, stiftet den 17. juni 1821 af Lyngbypræsten Bone Falch Rønne. En af opgaverne har naturligvis altid været at vække interessen for Ydre Mission.

Vit spyrja: hvar arbeiða tit?

Svarið: For tiden arbejder D.M.S. i en halv sens lande i Afrika og Asien. Der arbejdes blandt åndedyrkere, muslimer, hinduer og buddhister.

Bering Petersen verður í Føroyum í ein mánaða, og 5. apríl hevur hann eitt leiðaraskeið í KFUK í Havn. Jona hevur havt eina samrøðu við Bering Petersen

Vit: hvat er endamálið við hesum arbeiði?

Svarið: Formålet med virksomheden er sammen med de nye kirker, der vokser frem, at bringe evangeliet om Jesus Kristus, hvilket sker i nær samarbejde med de unge kirker og flere steder i fællesskab med andre missionsselskaber.

Vit: Hvussuleiðis kann D.M.S. hjálpa við hesum?

Svarið: Vort bidrag kan bestå i økonomisk hjælp, i forbøn og ved at sende de missionærer, som kirkerne ønsker eller har behov for. Vigtigt er den samtale, der kommer i stand med den unge kirke. Vi kan lære af hinduernes erfaringer og forskellige baggrund. Gensidighed bliver mere og mere et nøgleord.

Vit: Hvussu arbeiði D.M.S. fyrr?

Svarið: Missionsselskaberne blev til ud af en ganske bestemt historisk situation. De har rod i kolonitiden og i en bestemt kirkestruktur, i dag er begge dele forandret. Kolonitiden er heldigvis uigenkaldelig forbi, og

kirkerne ændrer sig med det samfund, de er en del af. Selskaberne var dengang mere stationære, man kunne blive så længe, man ønskede, det var forholdsvis stillestående områder under europæisk herredømme. Man talte om: vor missionsmark. Missionsselskaberne har

ikke længere det næsten selvfølgelig udgangspunkt: at man kan drive mission, hvor man vil og så længe man vil. Vi har måttet lære at være langt mere bevægelige.

Vit: Tá viðurskiptini eru vörðin soleiðis, uppliva tit so at trúboðarar verða sendir heim?

Svarið: Ja, gennem de sidste årtider er missionærer blevet udvist, og ofte har man stået med missionærer, der ikke har kunnet få indrejsetilladelse.

Vit: Hvi?

Svarið: I lande, der gennem mange år er blevet undertrykt af den hvide race, og som nu har fået eller tilkæmpet sig selvstændighed eller frihed, er det naturligt, at de stillinger, man kan besætte med landets egne folk, ønsker man ikke fremmed indblanding.

Vit: Er arbeiðið hjá tykkum ymskt i teim ymsu londunum?

Svarið: Ja, D.M.S.'s nuværende arbejde gøres i fire højt forskellige områder. Afrika er den verdensdel, hvor kristendommen vokser hurtigst. Meget tyder på, at kristenheden ved år 2000 hedder Afrika. I Tanzania er ca. 1/3 kristne af første generation, betyder det, at kirkerne har en stor opgave med at under-vise i, hvad det vil sige at leve som kristne og i at skabe hjem, der er præget af et kristent livssyn. En stor del af de ca. 25 D.M.S. missionærer, der gør tjeneste her, er derfor beskæftiget med undervisning av vidt forskellig art.

I den arabiske verden er situationen en ganske anden. Her findes kun få døbte, skønt der har været missionærer siden århundredeskiftet. Dette lærer os,

at mission ikke nødvendigvis har succes i form af store synlige resultater. Muslimer har en særlig respekt for det trykte ord og er interesseret i at læse kristen litteratur, hvorfor vi har oprettet adskillige boghandlere i dette område. I dette tilfælde er der brug for boghandlere, der virker som missionærer.

1/7 af jordens befolkning bekender sig til Islam, og de små resultater er en stærk udfordring til den kristne kirke.

I Indien har D.M.S. virket i over 100 år. Menighederne her kan godt selv klare deres præsters løn, men D.M.S. bidrager med missionærer, og penge til kirkens skole- og hospitalsvæsen. Jeypore-kirken er en af de hurtigst voksende kirker i Indien, fordi stammefolk, som tilhører naturreligioner, bliver i disse år kristne i tusindvis.

Intet menneske kan vel være uvidende om de kæmpeopgaver, der ligger for i Indien med hensyn til bekæmpelse af sygdom og nød. D.M.S. ønsker at være med til at lindre den nød og til at fortælle budskabet om Jesus Kristus.

Som det sidste område kan nævnes det fjerne Østen. Her bliver vi mindet om at kristen mission ikke blot henvender sig til fattige, nødstedte mennesker mission har ærinde til alle jordens folk, altså også de rige. Rige folk har radio og fjernsyn, altså må man her tage disse massemedier i missionens tjeneste.

Vit: Hvar arbeiða tit i Fjar-eystri?

Svarið: I Taiwan og Japan, som begge er industrialiserede og højt udviklede lande. Men det er lige så vigtigt her som i Indiens eller Tanzanias junglelandsbyer, at folk får at vide, at Jesus Kristus er Herre og Frelser.

Vit: Hvussu nógv fólk arbeiða i D.M.S.?

Svarið: Ca. 75 mennesker har D.M.S. sendt ud som missionærer. Udover disse er der en række frivillige og ansatte, som arbejder på at sprede oplysning i sognene om kirkens ydre mission. Forudsætningen for missionsarbejde er, at der landet over er mennesker, der er med i dette med forbøn, med økonomisk hjælp og ved at skabe interesse for forståelse af ydre mission. En del mødes i større kredse, hvor man beskæftiger sig med begrebet mission og med forholdene i de områder, hvor missionærene arbejder, også her på Færøerne findes der adskillige sådanne missionskredse, som vi er meget taknemlige for.

Óli í Áarstovu

Eg haldi tað vera logið, at Rituviksneytini ikki fingi innflutningsloyvi, tí nú ein dagin innflutti ein bóndi í Klaksvík eina útlenska kúgv av Fiat Chalmer-slagnum.

—o—

Nú hevur Ívar helst gjørt útvarpsskránnu. Nýggj sending í kvöld: Plát um prátur.

Vit: Hvat er tín uppgáva innan D.M.S.?

Svarið: Min særlige opgave er som kursussekretær at virke for dygtiggørelse af medarbejdere og ved at arrangere forskellige stævner og kurser for mange målgrupper. Naturligvis er vi interesseret i at få så mange som muligt engageret i det verdensomspændende arbejde, som D.M.S. er en del af. Det Engagement og dygtiggørelse hører sammen. Det er derfor naturligt at D.M.S. i høj grad satser på en kursus virksomhed.

Vit: Og tín uppgáva her?

Svarið: Ja, min opgave her på øerne er at knytte kontakt med menneskene her for at oplyse om D.M.S.'s arbejde, fortælle og vise nogle af de mange hjælpemidler, som D.M.S. råder over og gerne vil stille til færingernes rådighed. At vi kan putte et lederkursus ind kan jeg naturligvis kum som kursussekretær kun glæde mig over.

Dette kursus vil blive afholdt på K.F.U.K. i Tórshavn, den 5. april kl. 14—17 og 19—22. Her er alle ydre missionsinteresserede meget velkomne.

Vit: Hvat er eitt serligt ynski viðv. Føroyum?

Svarið: Selvom vi har mange missionærer udover verden, har vi brug for endnu flere. Vi ser meget gerne, om en eller flere færingar kunne føle kald til at tage denn tjeneste op. Der er brug for folk med forskellige kvalifikationer: læger, sygeplejersker, laboranter, fysioterapeuter, lærere, boghandlere, sogne-medhjælpere og præster.

Vit: Vit takka fyrri samrøðuna og ynskja D.M.S. signing við arbeiðinum.

Jona

HORNÍÐ

Bygging og órudd

Ikki sær hetta vakurt út. Júst orsökina kenna vit ikki, men hetta er bert eitt eyðkent dømi um framferðina, sum ofta verður brúkt, tá menn byggja. Mold og grót verður grópað upp og tveitt sum best ber til, og soleiðis liggur avlop nógvastaðni kring landið í árávis. Heldur skuldi verið álagt teimum sum byggja beinanvegin at hampa og príðka um, sum vanligt er aðrastaðni.